

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242048
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113242048.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vříšku 12, Bratislava, proti odporcovi: 1/ F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Z., 2/ O. A., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, Z., o zaplatenie 903,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 15.11.2013 sa domáhal voči odporcom v 1/a 2/ rade uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne mu zaplatiť sumu 903,24 eur, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 903,24 eur od 6.4.2012 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 132,00 eur a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, dňa 27.6.2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcami ako dlžníčkou zmluvu o úvere č. 320111182 na čiastku 1000,- eur za odplatu 380,- eur. Dlžníci sa celkovú čiastku 1380,- eur zaviazali uhradiť v 13-tich mesačných splátkach, prvé tri splátky vo výške 5,00 eur a ostatných 10 mesačných splátok vo výške 136,50,- eur so splatnosťou prvej splátky 10 dní od podpisu zmluvy, ostatných splátok so splatnosťou do 30 dní po platnosti predchádzajúcej splátky s dohodou, že v prípade omeškania troch mesiacov so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania. Odporcovia celkovo uhradili 476,76 eur, pričom posledná suma 5 eur bola uhradená 21.1.2013. Prevzatie zmluvy potvrdila podpisom na zmluve. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 12.12.2012 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatným 5.4.2012. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 3,30%z istiny úveru za každý začatý mesiac omeškania. Po zosplatnení uhradili ešte 152,- eur. Zároveň uviedol, že si uplatňuje úroky z omeškania podľa § 3a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

Vo veci súd v konaní 2Ro/388/2013 vydal dňa 5.3.2014 platobný rozkaz, ktorým súd návrhu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podali odporcovia odpor, ktorým podľa § 174 ods. 2 O.s.p. došlo k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 14C/102/2014-60 zo dňa 28.10.2014 súd návrh zamietol a odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Na základe odvolania navrhovateľa odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že závery okresného súdu uvedené v odôvodnení zároveň nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a vec neprávne posúdil, nakoľko na vzťah aplikoval vtedy neúčinný právny predpis.

Na žiadne z pojednávaní sa nedostavil navrhovateľ, ktorý neúčast' ospravedlnil. Súd preto vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, rovnako ako vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporkyne v 2/ rade, ktorá neúčast' neospravedlnila.

Odporca v 1/ rade uviedol, že je to od Telervisu, teda Kešovky už jeho tretia pôžička. Druhá pôžička sa mala zaplatiť tým, že sa strhla nejaká suma na tú predchádzajúcu a do rúk dostal cca 300 eur. Stále navrhovateľ niečo chcel, hoci všetko niekoľkokrát zaplatil. Hoci mal platiť nejaký domáci servis a mali chodiť k nemu domov, podpisoval zmluvy na parkovisku v mestskej časti Oškerda. Odporkyňa v 2/ rade, jeho babka vôbec nebola prítomná a zástupca navrhovateľa jej podpis sfaľšoval. Predtým uzavrel sním zmluvy 8.7.2009 a 22.7.2010 rovnakým spôsobom. Zmluvu o domácom servise nepodpisoval. Zopakoval, že vždy všetko rovnako podpisoval v autách, zástupcovia Telervisu sa striedali, ani nevedel, kto je kto. Zažil ich šesť alebo sedem.

Na otázku súdu, že či pri poslednej zmluve zo dňa 27.6.2011 mu bola poskytovaná nejaká osobitná starostlivosť oproti predchádzajúcim zmluvám uviedol, že mu nebolo poskytnuté úplne nič, len si chodili po platby, vždy mu zavolali, keď robil alebo tak. Nikdy mu nič neradili, kde je možné zohnať výhodnejší úver, ako znížiť náklady, investovať, len do poslednej zmluvy ho fakticky donútili, lebo povedali, že sa mu to strhne, že si to má zobrať. V podstate prišiel dať nejakú splátku, oni mu povedali, že mal zaplatiť cca nejakých 500 a že to sa strhne. Keď strhli 500, mali mu dať zhruba 500, ale ešte si zase nechali nejaký poplatok a dali mu len 300 eur.

Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že účastníci mali uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320111182 dňa 27.6.2011, na základe ktorej mal navrhovateľ požičať odporcom v 1/ a 2/ rade úver vo výške 1.000 eur za odplatu 380 eur, ktorý sa mali zaviazat' odporcovia splatiť v 13 splátkach a to prvé tri splátky po 5 eur a následne 10 splátok po 136,50 eur, pri splatnosti 25. dňa v mesiaci, pri splatnosti desiaty deň po uzatvorení zmluvy a splatnosti každej ďalšej splátky 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pri priemernej RPMN 46,56 % a uvedenia RPMN v obchodných podmienkach vo výške 67,70 %.

Predžalobnou upomienkou boli odporcovia vyzvaní k úhrade dlžnej sumy. Listom navrhovateľa zo dňa 12.2.2012 bolo odporcom 1/ a 2/ oznámené zosplatnenie záväzku.

Súd zároveň zistil, že účastníci uzavreli aj zmluvu o poskytnutí domáceho servisu navrhovateľom odporcom 1/ a 2/ pri poskytnutí úveru na základe zmluvy č. 320111182 zo dňa 27.6.2011, za ktorý sa zaviazali odporcovia zaplatiť 409,50 eur a to v troch splátkach po 136,50 eur. Na predtlačenom formulári bolo vysvetľované čo je domáci servis pod názov, „chcete využiť výhody domáceho servisu“.

Súd oboznámil aj fotokópiu tlačiva k evidencii splátok zmluvy o úvere z ktorej zistil, že k úveru č. 320111182 pri požičanej čiastke 1.000 eur a odplate 380 eur bola evidencia splátok 27.6.2011 suma 5 eur, 29.2.2012 suma 109,76 eur, pri splátke bez dátumu s poznámkou 130 eur cez internet, 31.3.2012 suma 80 eur, 2.5.2012 suma 30 eur, 23.5.2012 suma 27 eur, 25.6.2012 suma 20 eur, 2.8.2012 suma 30 eur, 21.8.2012 suma 20 eur, 27.9.2012 suma 20 eur, 20.12.2012 suma 20 eur, stým, že splátka 27.9.2012 bola prečiarknutá, a uvedené úprava zostatku 908,24 eur, splátka bez dátumu 5 eur. Pri splátkach pri domácom servise boli 27.6.2011 suma 136,50 eur, 27.6.2011 suma 0,90 eur, 11.11.2011 suma 27,86 eur, 11.11.2011 suma 106 eur, 13.12.2011 suma 110 eur, 29.2.2012 suma 27,24 eur.

Súd oboznámil aj výpis z evidencie finančných agentov z ktorého zistil, že V. bola vedená v zozname fin. agentov vedenom v NBS ako viazaný fin. agent od 31.5.2011 do 13.7.2012.

Súd oboznámil aj obsah splátkového kalendára s evidenciou splátok k zmluve o úvere č. 320101653 v spojení so zmluvou o úvere č. 3209 s nečitateľným dodatkom spolu s poučením a formulárom o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere s uvedením celkových nákladov 345 eur, uzatvorenou

zmluvou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, zmluvou o úvere zo dňa 22.7.2010 so spoludlžníkom O. a formulárom o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere s uvedením bezhotovostného úveru 800 eur, pri počte splátok 13, celkovými nákladmi na úver 304 eur, spolu so zmluvou o poskytnutí domáceho servisu zo dňa 22.7.2010, dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Súd ďalej zistil, že v súvislosti s prejednávateľným úverom bol odporcovi v 1/ rade zaslaný list navrhovateľa z 16.5.2013, v ktorom navrhovateľ uvádzal, že celkovo dlží 1870,19 eur, ale pokiaľ uhradí 1103,24 eur, zostatok od neho nebudú vymáhať, ďalej súd oboznámil aj list navrhovateľa, ktorým udával odporcovi 1/, že jeho pohľadávka bola v rámci súboru pohľadávok založená v prospech záložného veriteľa Unibon, sporiteľne a úverové družstvo so sídlom v Ostrave.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 500 ods. 1 Obch. zák. dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevypovie.

Podľa § 500 ods. 2 Obch. zák. ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehotu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

Podľa § 501 Obch. zák. veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Ak podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 4 písm. t/ a v/

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

Súd opätovne podrobil prieskumu zmluvu spotrebiteľskom úvere č. 320111192 zo dňa 27.6.2011, na ktorú aplikoval ust. zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k dátumu uzavretia zmluvy, zákon č. 250/2007 Z.z. ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd zistil, že v zmluve o úvere nie je obsiahnutá zákonom stanovená podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k zák. č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pretože v zmluve je len ustanovenie o tom, že úver je splatný v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 5,- eur a v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 136,50 eur, pričom prvá splátka je splatná 10 deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30 deň po platnosti predchádzajúcej splátky a uvedený doporučený termín úhrady 25 dňa v mesiaci.

Teda zmluva nevymedzuje presnú a nezameniteľnú splatnosť splátok tak ako to vyžaduje zákonodarca s uvedením termínov splátok a s ich členením na istinu, úrok a poplatky. Uvedené členenie súd považuje za podstatné najmä z dôvodu, že dlžník má právo splatiť úver aj pred dobou splatnosti a z výpočtu splátok mu musí byť zrejmé, akú časť istiny, úrokov a poplatkov splatil a aký záväzok mu zostáva. Pokiaľ vzhľadom na stanovenie poplatkov zahrňujúcich aj zmluvný úrok nedochádzalo k amortizácii istiny, musela zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. m/ zák. č. 129/2010 Z.z. obsahovať súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny. V tejto súvislosti súd poukazuje na dôvodovú správu k zákonu podľa ktorej „Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).“

Podľa názoru súdu, rovnako určením doporučeného termínu úhrady bol vystavený dlžník omylu, nakoľko podľa názoru súdu, prvá splátka mala byť splatná 7.7.2011 a nasledujúce splátky 6.8.2011, 5.9.2011, 5.10.2011, 4.11.2011, 4.12.2011, 3.1.2012, 2.2.2012 a násl., čo vôbec nevyjadrovalo splatnosť splátok, najmä keď mali byť vyberané s nadštandardnou starostlivosťou na základe osobitného prístupu podľa zmluvy o domácom servise za odplatu 409,50 eur.

Pokiaľ sa týka ust. § 9 ods. 2 písm. j zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktoré zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, súd je názoru, že táto náležitosť musí byť uvedená v texte samotnej zmluvy a nie je dostačujúce uvedenie tejto náležitosti napr. vo všeobecných podmienkach a to bez ohľadu, či sú na samostatných listinách alebo na rube zmluvy.

Nepochybne všeobecné obchodné podmienky tvoria súčasť zmluvy. Jednoznačne však nemajú za cieľ a nemôžu upravovať základné náležitosti zmluvy, pretože sú stanovené veriteľom vopred, pred uzavretím právneho úkonu a zo strany dlžníka sú nemenné, nemôže zasahovať do ich obsahu. Zároveň aj podľa názvu - obchodné podmienky je zrejmé, že tieto obsahujú všeobecné časti a to niektoré osobitne rozvedené ustanovenia zmluvy, postupy a pod., za ktorých môže byť poskytnutý úver, postup pri aplikácii zákonných a zmluvných ustanovení a pod.. Z obsahu zákona č. 129/2010 Z.z. je zrejmé, že veriteľ musí vypočítať v deň uzavretia zmluvy RPMN a túto zverejniť zmluve. Tento základný údaj slúži pre orientáciu výhodnosti dlžníka, preto musí byť uvedená v samotnom obsahu s ostatnými základnými náležitosťami zmluvy tak, aby údaj bol prehľadný a spolu s uvedením údajov o priemernej RPMN mohol poskytovať prehľad o výhodnosti či nevýhodnosti pôžičky. V tomto prípade je v časti pri splátkach uvedená síce priemerná RPMN, avšak nie je uvedená skutočná RPMN, ktorá priemernú RPMN výrazne prekračuje. Teda dlžník - spotrebiteľ môže byť uvedený do omylu s tým, že vpísanú priemernú RPMN môže považovať sa základnú sadzbu a bez náležitej, až neobvyklej pozornosti, vyhľadania základných ustanovení zmluvy v obchodných podmienkach, nemôže porovnať výhodnosť úveru. Súd pritom poukazuje na celkovú prax, kde všetky bankové a nebankové subjekty (absolútne prevažná väčšina) uvádza túto náležitosť pri výške úrokovej sadzby, splátkach a pod.. Veriteľ vždy musí postupovať voči dlžníkom transparentne a čestne, najmä ak ponúka úvery klientom za pomerne vysoký úrok a poplatky, ktorým neposkytnú úver banky. Účelom aplikácie zákona nemá byť len formálne splnenie litery, ale skutočné informovanie o všetkých rizikách a podmienkach. Preto zaradenie podstatnej náležitosti zmluvy, ktorá má byť určená v čase uzavretia právneho úkonu do obchodných podmienok pripravených a určených pred uzavretím zmluvy, súd považuje za minimálne za prekvapivé zmluvné dojednanie v rozpore so zákonom.

Súd preto zotrval na svojom názore, že úver je potrebné považovať podľa § 11 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

Navrhovateľ k výzve súdu, ktorou mu oznámil, že dňa 5.5.2015 nadobudol právoplatnosť rozsudok č.k. 14C/302/2013 zo dňa 26.2.2015, ktorým vo výroku súd rozhodol, že zmluvné dojednanie v čl. I. posledná veta zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: "Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve," je neprijateľná zmluvná podmienka, a z dôvodu, že úhrada úveru je sporná, aby preukázal odovzdanie sumy 1000,- eur odporcom, zostal nečinný, rovnako k výzve aby súdu predložil aj predchádzajúce zmluvy, ktoré uzavreli odporcovia v navrhovateľom vrátane oznámení, ako a kedy boli uhradené.

Navrhovateľ odmietnutie poskytnutia údajov odôvodnil nesúhlasom s rozhodovacou činnosťou súdu s poukazom na iné rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktorých obsah zámerne dezinterpretoval.

Prvostupňový súd zdôrazňuje, že navrhovateľ nemusí s rozhodovacou činnosťou súdu súhlasiť, nemusí súhlasiť ani s rozhodnutiami súdu či sudcu, avšak právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré sa ho priamo týka v konaní v ktorom bol účastníkom konania a ktoré nenapadol riadnymi či mimoriadnymi opravnými prostriedkami musí rešpektovať! Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Preto ak navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím súdu, mohol podať riadny či mimoriadny opravný prostriedok a to aj v prípade zmeškania lehoty so žiadosťou o jej odpustenie, avšak nemôže sa svojoľne rozhodnúť, že jednoducho rozhodnutie súdu nebude rešpektovať a naďalej bude aplikovať ustanovenie zmluvy, ktoré vopred pripraveným prehlásením dlžníka o prevzatí prostriedkov prenáša dôkazné bremeno na dlžníka - spotrebiteľa.

Súdom vyššie uvedená vyhlásená neprijateľná podmienka nemá za cieľ znemožniť uplatnenie nárokov ale cieľom vyhlásenej neprijateľnosti zmluvnej podmienky je skutočnosť, že ak je sporné alebo súdu sa javí sporné splnenie si povinnosti veriteľa odovzdať peňažné prostriedky, aby poskytnutie peňažných prostriedkom preukázal veriteľ akýmkoľvek iným dôkazom. Obvykle sa poskytnutie prostriedkov preukazuje výpisom z účtu, príjmovým alebo výdavkovým dokladom, potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov a pod.. Vyhlásenie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky je odrazom ust. § 53 ods. 4 písm. l/ Občianskeho zákonníka podľa ktorého, neprijateľnou zmluvou podmienkou sú okrem iného aj podmienky, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Pri úverovom vzťahu dôkazné bremeno vždy nesie veriteľ, ktorý musí súdu preukázať, že zo zmluvného vzťahu si splnil povinnosť, na požiadanie poskytnúť peňažnú sumu.

Opakovane súd poukazuje na skutočnosť, že podľa ust. §10 ods. 1 zák. č. 431/2002 Z.z. účtovný doklad je preukázateľný účtovný záznam, ktorý musí obsahovať

- a) slovné a číselné označenie účtovného dokladu,
- b) obsah účtovného prípadu a označenie jeho účastníkov,
- c) peňažnú sumu alebo údaj o cene za mernú jednotku a vyjadrenie množstva,
- d) dátum vyhotovenia účtovného dokladu,
- e) dátum uskutočnenia účtovného prípadu, ak nie je zhodný s dátumom vyhotovenia,
- f) podpisový záznam osoby (§ 32 ods. 3) zodpovednej za účtovný prípad v účtovnej jednotke a podpisový záznam osoby zodpovednej za jeho zaúčtovanie,
- g) označenie účtov, na ktorých sa účtovný prípad zaúčtuje v účtovných jednotkách účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, ak to nevyplýva z programového vybavenia.

Jednoznačne navrhovateľ musel takýto účtovný záznam vyhotoviť, je to jeho povinnosť, musel účtovať o poskytnutých prostriedkoch a nič mu nemôže brániť, aby takýto účtovný záznam o prijatí a odovzdaní peňažných prostriedkoch predložil.

Spornosť o prevzatí peňažných prostriedkov nie je len vtom, že ich prijatie dlžník na rozsah sumy 300 eur rozporoval ale aj v tom, že ak boli napr. dlžníkovi poskytované aj prechádzajúce úvery, že takýmto postupom mohlo dôjsť aj k úhrade iných nárokov a dlžníkovi mohla byť odovzdaná len časť peňazí, prípadne všetky prostriedky mohli byť započítané na predchádzajúce záväzky. S poukazom na bezodplatnosť zmluvy nie je možné vylúčiť, že boli takto uhradené aj „záväzky“ na ktoré nárok nevznikol, napr. úroky a poplatky pri bezúročnom úvere.

V konaní navrhovateľa na účel poskytnutia peňažných prostriedkov zotrval na tom, že odporca prevzatie hotovosti vo výške poskytnutého úveru potvrdil svojim vlastnoručným podpisom, čo je uvedené v bode I. Zmluvy a považoval takýto postup pri poskytovaní finančných prostriedkov za transparentný, nakoľko na základe vyššie uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa poskytuje hotovostný úver, teda v takomto prípade je samotná Zmluva o spotrebiteľskom úvere potvrdením o poskytnutí úveru a z pohľadu navrhovateľa nie je potrebné vyhotovovať ďalšie samostatné potvrdenie alebo iný doklad preukazujúci poskytnutie úveru. Samotná zmluva je účtovným dokladom podľa zák. č. 431/2001 Zákona o účtovníctve. Všetky pohyby sú zaznamenávané v účtovnom softvéri navrhovateľa. Postup účtovania je schválený audítormi a je v súlade so zákonom. Úhrady sú účtované na účty 662/378 rovnako ako úhrady zo zmluvy o domácom servise.

Súd k tvrdeniam navrhovateľa opätovne zdôrazňuje, že zmluva o úvere a to aj zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje na rozdiel od zmluvy o pôžičke konsenzuálny kontrakt. To znamená, že zmluva umožňuje požiadať o poskytnutie peňažných prostriedkov. Na rozdiel od zmluvy o úvere, predstavuje pôžička reálny kontrakt, ktorý sa prejavuje vznikom zmluvy až reálnym odovzdaním peňazí, avšak pri pôžičke nie je predpokladané dohodnutie odplaty za jej poskytnutie. Rozdielom medzi úverom a pôžičkou je aj to, že pri úvere sa zaväzuje veriteľ že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, teda peňažné prostriedky sa zaväzuje poskytnúť po uzavretí zmluvy a na požiadanie. Preto nemožno prihliadať na vopred pripravované prehlásenie o prevzatí peňažných prostriedkov v zmluve.

Podľa obsahu zmluvy, najmä znakov jej odplatnosti, medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere, pretože navrhovateľ sa domáhal popri dohodnutých úrokoch aj úhrady odplaty, ktorá presahuje sumu úrokov (podľa výpočtov súdu celková suma odplaty 18% z istiny prevyšuje sumu úrokov 20% ročne počítanej z úhrad amortizovanej istiny). Na charakter zmluvy o úvere podľa názoru súdu poukazuje aj fakt, že boli aspoň z časti aplikované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj názov a označenie zmluvy.

Súd taktiež poukazuje aj na iné skutočnosti, ktoré zistil v súvislosti s postupom navrhovateľa pri poskytovaní prostriedkom, keď svedok - obchodný zástupca navrhovateľa v konaní sp. zn. 14C/302/2013 vo výpovedi výslovne uviedol, že peniaze odovzdával až po podpise zmluvy, ak dlžník neuzavrel zmluvu o domácom servise, až s odstupom až niekoľkých dní.

Osobitne poukazuje súd na to, že poskytovanie úverov z vlastných zdrojov je aj predmetom podnikania navrhovateľa. Ak preto navrhovateľ podniká v tejto oblasti, poskytuje úvery širokému okruhu účastníkov, musí o požičaných a prijatých prostriedkoch aj účtovať, vyhotovovať účtovné záznamy po pohybe peňažných prostriedkov a v prípade riadneho plnenia si povinností nemôže mať problém predložiť tieto záznamy - listiny súdu.

Súd preto na prehlásenie dlžníka na zmluve, že dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise zmluvy potvrdil svojim podpisom na zmluve neprihliadal ako na preukázanie poskytnutia peňažných prostriedkov. Súd za relevantné účtovné zápisy nepovažoval ani zápisy v „kartičke“ splátkový kalendár, kde rovnako nie je žiaden záznam podpísaný dlžníkom o prevzatí požičanej sumy.

Súd preto s poukazom na absenciu predloženia dôkazov o poskytnutí sumy 1000,- eur dlžníkovi či spoludlžníkovi vychádzal len z tvrdení odporcu o tom, že mu bola poskytnutá len suma 300,- eur. Podľa názoru súdu je nanajvýš pravdepodobná možnosť, že zostávajúca čiastka bola buď použitá obchodným zástupcom na úhradu predchádzajúcich záväzkov, prípadne podľa záznamov v splátkovom kalendári čiastočne aj na úhradu sumy 273,90 eur na platby zo zmluvy o domácom servise a v časti 5 eur na splátku úveru. Súd považuje za úplne nepravdepodobné, že ak niekto žiada o úver za odplatu niekoľkonásobne prevyšujúcu bežný odplatu pri spotrebiteľských úveroch, že v deň podpisu zmluvy z požičaných prostriedkov uhradí aj dve splátky na zmluvu o domácom servise.

Súd sa ďalej opätovne prejudiciálne zaoberal splatnosťou tzv. „zmluvy o domácom servise“, nakoľko takáto zmluva súvisí práve so zmluvou o úvere, keďže na základe nej práve dlžník platí poplatky, ktoré by neplatil, pokiaľ by neuzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Samotné uzavretie zmluvy o domácom servise bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nemožné.

Zmluva o domácom servise je ponúkaná súbežne so zmluvou o úvere o čom svedčí aj uvedenie poplatkov za „domáci servis“ v samotnom tlačive spoločne s evidenciou úhrad zo zmluvy o úvere.

Predmetom servisu na základe zmluvy má byť „služba“ veriteľa voči dlžníkovi vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb, spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe s ňou uzavieranej úverovej zmluvy, najmä služby spočívajúcej v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania (čl. I.).

Za túto službu podľa zmluvy sa odporca zaviazal zaplatiť poskytovateľovi odmenu v prípade ZoDS prevyšujúci odplatu uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to aj s pripočítaním úroku. Odplata mala byť uhrádzaná v troch splátkach v prepočte rovnajúcim sa splátkam zo zmluvy o úvere v poradí 4. až 13. splátka. Pre prípad nesplnenia uvedeného záväzku podľa čl. II zmluvy o domácom servise bol navrhovateľ oprávnený požadovať od klienta jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 10 % z odmeny, splatnú v okamihu, keď sa klient dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Podľa čl. III. zmluvy, zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu.

Z obsahu zmluvy o domácom servise, ďalej len ZoDS, je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s úverovou zmluvou, na zánik ktorej, resp. na splnenie záväzkov z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy. Teda podľa názoru súdu ide o závislú zmluvu na príslušnej úverovej zmluve. Uvedená skutočnosť je zvýraznená aj tým, že „cena služby“ dosahuje súčet výšky troch mesačných splátok dohodnutých v danej úverovej zmluve, ktoré podľa zmluvy o úvere sú pri úvere splácané len v sume 5 eur, pričom splátky ZoDS sú splatné v termíne splatnosti prvých troch znížených splátok zmluvy o úvere.

V skutočnosti je možné polemizovať o tom, či mohol alebo nemohol dlžník odmietnuť uzavrieť takúto zmluvu, najmä ak reálna situácia, sociálne pomery či tieseň ho donútila prijať ponúkaný úver. V podstate reálnosť možnosti odmietnutia takejto služby záleží od postoja obchodného zástupcu, ktorý si podpis takejto zmluvy vyhradí a to najmä preto, že nesporne z takejto plnenia mu plynú výhody vo forme odmeny - odplaty. Právne táto služba nie je povinná, avšak za celú svoju činnosť súd nezistil ani jediného dlžníka, ktorý by si takúto službu zvolil vedome, dobrovoľne, minimálne mal vedomosť o takejto službe.

Jednoznačne však súd zotrváva na skutočnosti, že takto uzavretá zmluva o domácom servise nepriniesla pre dlžníka viac práv a výhod, ako by mal, pokiaľ by zmluvu neuzavrel.

Podľa názoru súdu, obchodný zástupca, ak by zodpovedne pristupoval k právam dlžníka, tak by mu ani pri základnej starostlivosti nemal uzavretie takejto zmluvy dlžníkovi ponúknuť, pretože je pre dlžníka zjavne nevýhodná a ponúkanie takejto zmluvy, a to aj dobrovoľné predstavuje nekalú obchodnú taktiku. Je pravda, že veriteľ nemusí prijímať cez obchodného zástupcu splátky a môže odkázať dlžníka na úhradu bezhotovostným prevodom alebo vkladom na účet. Žiaden spôsob platby však ani zďaleka nemohol dosiahnuť v nákladoch ani časť odplaty. Navyše podľa ustanovení zmluvy, upozorňovaním na termíny a preberaním hotovosti činnosť obchodného zástupcu skôr pripomína činnosť pri vymáhaní pohľadávok ako činnosť v mene zastúpeného dlžníka.

Súd upozorňuje aj na skutočnosť, že ak postupne bolo zákonodarcom zakázané účtovanie poplatkov za vedenie úverového účtu, nakoľko sú takéto činnosti viac v prospech veriteľa ako dlžníka, tak jednoznačne činnosti vymedzené v predmete zmluvy o domácom servise sú viac v prospech veriteľa ako dlžníka a výhoda poskytnutá dlžníkovi (ak vôbec reálne nejaká jestvuje), je v značnom nepomere k odplate vo výške troch splátok úver.

Taktiež podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj zák. č. 129/2010 Z.z. ako aj podľa povinností finančného agenta - sprostredkovateľa, väčšinu povinností uvedených v zmluve je povinný vykonávať veriteľ priamo či prostredníctvom zástupcu alebo agenta, napr. starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe s ňou uzavieranej úverovej zmluvy je povinný vykonať v predúverových rokovaníach a povinnostiach pri poskytovaní úverov, ak je určitý zástupca oprávnený preberať úhradu, tak nesmie odmietnuť prevzatie hotovostnej úhrady, zaúčtovať peňažnú hotovosť (aj bezhotovostné platby) na úhradu splátky úveru ukladá veriteľovi zákon, rovnako mu platné zákony ukladajú povinnosť upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania s upozorneniami v zmluve a predzmluvných formulároch. Vedenie a kontrola splátkového kalendára je zas činnosť vyslovene v záujme veriteľa, nakoľko nevydával žiadne doklady o úhradách, účtovné doklady, dlžníkovi ale nahrádzal to takýmto spôsobom (fakticky obchádzal zákon).

Rovnako súd poukazuje aj na skutočnosť, že ak všetky záznamy mali byť vedené v „kartičke Splátkový kalendár“ (prijaté úhrady) je zrejme, že výbery vždy musel realizovať „obchodný zástupca“, tento podľa interných dokladov ich inkasoval, inkasovanú sumu používal na úhradu svojich provízií a vyplatenie nových úverov. Jednoznačne údaje do „kartičky“ si nebol oprávnený vpisovať sám dlžník, teda ani v tomto prípade nešlo o žiadnu nadštandardnú činnosť v prospech klienta, ale plnenie základných povinností veriteľa.

Súd nezistil žiadne iné „poskytovanie služieb“, ako finančné poradenstvo, správa majetku a pod., naopak, podľa zistených skutočností nadštandardné služby využívané na nútené vyberanie splátok, zastrešovanie a presadzovanie záujmov veriteľa. Podľa názoru súdu je úplne iracionálne a scestné tvrdiť poskytovanie služieb poradenstva dlžníkom v ich postavení, s nepriaznivou finančnou a sociálnou situáciou a pod.. Súd ani v iných konaniach nedokázal zistiť skutočný rozdiel a výhodu klienta, ktorému je poskytovaný domáci servis od klienta, ktorému takýto domáci servis poskytovaný nebol najmä v takom rozsahu, aby bola dôvodná odplata vo výške cca 1/3 úveru, resp. odplata prekračujúca výšku odplaty a úroku z úveru. Navyše finančný agent navrhovateľa konal jednoznačne v rozpore s ust. § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; pričom vymedzením takejto služby bola zvýšená odplata spojené s poskytnutím úveru.

Súd preto takúto zmluvu považoval za vyslovene účelovú v snahe obísť najvyššiu povolenú hranicu úrokov a sankcií s cieľom obchádzať zákon, minimálne poskytnutím neprimeranej protislužby za odplatu zabezpečiť si ďalšie plnenie od spotrebiteľa za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, teda obsahovo sa rovnajúcej neprimeranej podmienke (§ 53 ods. 4 písm. t/ a v/ Občianskeho zákonníka). Na uvedenom názore súdu nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že v niektorých prípadoch súdy považovali zmluvu za osobitný právny úkon, obdobne ako aj prípadné názory Slovenskej obchodnej inšpekcie. Súd preto zmluvu o domácom servise považoval za zmluvu spojenú so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá za neprimerane nevýhodných podmienok pre spotrebiteľa, navyše za zmluvu viazanú na poskytnutie spotrebiteľského úveru a ako takú ju považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

Nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že by skutočne poskytol odporcovi v 1/ rade vyššiu sumu ako 300,- eur a odporcovi v 2/ rade že by poskytol akúkoľvek sumu, odporca v 1/ rade uhradil výrazne viac ako mu požičal navrhovateľ, teda nemá žiadne záväzky voči navrhovateľovi a preto žalobu zamietol. Pokiaľ sa týka absencie podpisu odporkyne v 2/ rade, hoci podpis účastníka na zmluve je výrazne odlišný od podpisov na iných dokumentoch, súd sa z dôvodu hospodárnosti konania a z dôvodu, že ani iné zistenia súdu nemôžu nič zmeniť na výroku súdu o zamietnutí návrhu, súd túto skutočnosť ďalej neskúmal.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 OSP, nakoľko úspešný odporcovia v 1/ a 2/ rade si trovy konania neuplatnili a súd nezistil vznik trov konania na ich strane, nárok na náhradu trov konania im nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).